

dovolatelku spadla taška, že příčinou toho, že se tato taška rozbila, a rozbitá část spadla dolů, bylo, že se vápenec v tašce té během času vlivem povětrnosti rozložil, čímž se taška stala křehkou a rozlomila se. Pokud odvolací soud považoval střechu s hlediska Šu 1319 obč. zák. za střechu, jsoucí v řádném stavu, neposoudil věc po právní stránce správně. Vždyť skutečnost, že půl tašky mohlo se střechy spadnutí a dovolatelku zraniti, svědčí sama o sobě, že aspoň jedna taška byla vadnou, což však se zřetelem na nebezpečnost, z toho chodcum hrozící, když i jedna, ba i půl tašky může člověku způsobiti těžké a rozsáhlé zranění, činí vadným celé dílo. Jinak sluší uznati, že prameny (zpráva komise panské sněmovny str. 271) vyslovují mínění, že příčina zřícení (neb oddělení částic) musí spočívat »ve vadném sdělání neb udržování díla, tedy nikoli v nějaké z vnějšku účinkující události«, leč tomu sluší ve příčině střechy, o jejíž vadnost běží jediné v této rozepři, rozuměti tak, že vlivy povětrnosti mohly by, když je účelem střechy, aby chránila člověka před těmito vlivy, přicházeti pouze potud v úvalu, pokud by šlo o něco mimořádného, s čím obyčejná výstavba střechy podle běžných pravidel stavebních nemůže počítati. Ničím takovým není zvětrání tašek, jemuž více méně podléhají prodlením doby všechny tašky; vždyť okolnost, že se vápenec v tašce během času vlivem povětrnosti rozložil, čímž se taška stala křehkou a rozlomila se, je každému odborníku zvláště pokrývači předvídatelná a známa, a byť i odvolací soud zjišťoval řádný stav střechy před úrazem, nebera zřetele k tomu, že jedna taška byla prasklá, že přečnívala přes okap, a než spadla, delší dobu hrozila spadnutím, dovolací soud uznal, že střecha byla s hlediska Šu 1319 obč. zák. vadnou. V druhé řadě sejde v této rozepři na tom, zda se žalovaným podařilo dokázati, že vynaložili žádoucí péči, by nebezpečnost bylo odvráceno. Po této stránce bylo zjištěno, že střecha domu byla opravena na podzim roku 1921 a to i ve příčině tašek, i vyčištěním okapu, a že po této opravě byly střecha i okapy ve zcela dobrém stavu. Dovolací soud neuznává, že tím bylo s hlediska Šu 1319 obč. zák. žalovanými vykonáno vše, čím je držitel domu povinen vůči bezpečnosti zdraví a těla lidského. Po podzimu, kdy byla střecha opravena, následovaly zimní a jarní měsíce, tedy období, kdy vlivy povětrnosti projevují i na opravených střechách nejpronikavější účinky, čehož důkazem je právě sporný případ, kdy po řádné a odborné opravě střechy se ukázalo, že jedna taška podlehlá vlivu povětrnosti a spadla. Proto dovolací soud neshledal, že oprava byla postačitelým počinem k odvrácení hrozícího nebezpečnosti, nýbrž uznal, že naopak bylo povinností žalovaných, aby zařídily, aby opravená střecha znovu byla přehlédnuta. Žalované ani netvrdily, že učinily něco takového, jmenovitě, že se postaraly o občasnou a také včasnou prohlídku odbornou, ač-li by nebylo lze v tomto případě, když již taška přečnívala přes okap, vystačiti s pouhým pohledem třeba jenom neodborníka.

Čís. 4818.

Fakturní sudiště (§ 88, odstavec druhý j. n.).

Pozastavil-li kupitel dodávku zboží jen proto, že dodáno mu bylo

více, než objednal, nehradil se tím proti doložce splatnosti a žalovatelnosti.

(Rozh. ze dne 17. března 1925, R II 70/25).

Proti žalobě, odůvodňující místní příslušnost ustanovením Šu 88, odstavec druhý j. n., vznesl žalovaný námitku místní nepřislušnosti, již soud první stolice vyhověl, rekursní soud námitku zamítl. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení jest ve věci zcela správné a bylo naopak uplatňovanou příslušnost dle Šu 88 odstavec druhý j. n. uznati i bez zřetele na to, že žalovaný později na základě dodatečné úmluvy zásilku přijal. Ve svém rekursu na druhou stolicí uváděl žalobce, že této příslušnosti soudní bylo žalovaným odpíráno jediné z toho důvodu, že fakturovaná zásilka byla odmítnuta jako neobjednaná, a dovozoval, že tento důvod ze zjištěném stavu nemá opory. Telegram, jímž toto odmítnutí zásilky bylo žalobci oznámeno, zní: »Objednal jsem 42 l, větší zásilky nepřijmu«; tím tedy žalovaný objednávku jinak výslovně doznává, zboží však pozastavuje jen proto, že mu bylo dodáno více, než bylo objednáno. Příklad takový nelze však rovnati onomu, který § 88 odstavec druhý j. n. v poslední větě uvádí jako jeden z oněch konkludentních úkonů, jimiž lze založení fakturní příslušnosti s úspěchem čeliti. Neodmítl-li žalovaný jako neobjednanou celou zásilku, nýbrž zásilku pozastavil jen proto, že zboží bylo zasláno více než bylo objednáno, že tedy neobjednán jest pouze díl zásilky a nevznesl-li dále proti faktuře nebo její doložce o příslušnosti námitky ani faktury nevrátil, bylo pokládati fakturu co do této doložky za nepozastavenou i bez zřetele na pozdější podržení zásilky.

Čís. 4819.

Kupec jednotlivec není sice povinen, by k zápisu do rejstříku opověděl i předmět podniku. Učiní-li tak přece, není sice proti tomu závady, ale označení předmětu podniku musí pak i v tomto případě býti pravdivým.

Podnik lze zapsati do obchodního rejstříku jako »bankovní závod« jen, provozuje-li všechny bankovní obchody a platí-li přiměřeně vysokou výdělkovou daň.

(Rozh. ze dne 18. března 1925, R I 204/25).

Rejstříkový soud zamítl opověď veřejné obchodní společnosti, by jako předmět podniku byl zapsán: »bankovní závod«. D ů v o d y: Správní komise pro obch. a živnost. komoru v Praze se vyjádřila po opětne provedeném šetření a na základě usnesení své obchodní sekce, že podnik opovídatelky nelze považovati za závod bankovní. Výdělková daň podniku 5000 Kč zdaleka nedosahuje daňové meze bankovních závodů, činící asi 30, 70, 110 tisíc a výše Kč. Živnostenský list, dle